

شریک جنسی خود را مجبور کنید که توسط پزشک معاینه شود.

به خاطر داشته باشید که ویروس از راه جنسی منتقل می شود. حتی اگر شما درمان بشوید باز هم می توانید به وسیله شریک جنسی که دارای زگیل می باشد و درمان نشده است مجدداً آلوده شوید.

تشخیص ضایعات دهانه رحم ممکن است ضمن انجام پاپ اسمیر باشد.

وقتی شما به خاطر زگیل معاینه می شوید باید تمام جاهایی که امکان درگیری دارد مثل دهانه رحم، مقعد، گلو هم بایستی توسط پزشک مورد معاینه قرار گیرد.

درمانهای شیمیایی و جراحی متعددی برای زگیل های تناسلی وجود دارد. اغلب زگیل ها را می توان با ماده شیمیایی به نام پودوفیلین درمان کرد. پودوفیلین بایستی توسط دکتر تجویز شود و نباید در زنان حامله به کار برود.

زگیل ها همیشه بعد از اولین درمان از بین نمی روند دکتر ممکن است که درمان را تکرار کرده یا درمان دیگری را به کار برد به پزشک مراجعه کنید حتی اگر

زگیل ها موجب ناراحتی شما نمی شوند هر چه زودتر به پزشک مراجعه کنید راحت تر درمان خواهید شد.

پیشگیری از ابتلا به زگیل های تناسلی

- شرکای جنسی خود را محدود کنید.
- با شریک جنسی خود در مورد عفونت های احتمالی صحبت کنید اگر هیچکدام از شما دو نفر زگیل نداشته باشید در آن صورت نمی توانید یکدیگر را مبتلا کنید.
- از کاندوم استفاده کنید.

زگیل های تناسلی

گروه انکولوژی زنان

مرکز آموزشی درمانی الزهرا (س)

۱۳۸۷

زگیل های تناسلی

زگیل های تناسلی، زنان و مردان را مبتلا می کنند.

آنها مثل زگیل های معمولی نبوده و می توانند مشکلات جدی ایجاد کنند.

می توان از زگیل های تناسلی جلوگیری نمود.

زگیل های تناسلی توسط ویروس پاپیلومای انسانی (HPV) ایجاد می شوند. این ضایعات روی آلت تناسلی زن و مرد، واژن، دهانه رحم، مقعد و اطراف آن و حتی گلو دیده می شوند. زگیل های تناسلی ممکن است به شکل ضایعات گل کلمی کوچک و یا به صورت مسطح و یا زخم دیده شوند. ممکن است منفرد یا متعدد بوده و به اندازه های مختلف دیده شوند. گاهی موجب تحریک و خارش می شوند ولی اغلب بدون درد می باشند. در ناحیه مقعد ممکن است با بواسیر اشتباه شوند. زگیل های تناسلی با همان ویروسی که ایجاد زگیل در سایر جاهای بدن مثل دست می کند ایجاد نمی شوند.

زگیل های تناسلی ممکن است بی ضرر به نظر برسند ولی اینطور نبوده و در واقع نیاز به درمان دارند.

داروهایی که برای درمان زگیل های پوستی به کار می روند نباید برای درمان زگیل های تناسلی به کار برده شوند چون ممکن است زیان آور باشند.

زگیل های تناسلی ممکن است رشد کرده و از نظر تعداد و اندازه بزرگتر شوند و درمان آنها مشکل تر بشود مخصوصاً در زمان بارداری.

نوزادانی که هنگام تولد در تماس با زگیل های تناسلی قرار می گیرند ممکن است دچار زگیل در گلو بشوند. گاهی اوقات پزشک برای جلوگیری از آلودگی نوزاد به ویروس از سزارین برای زایمان استفاده می کند.

بعضی از دانشمندان تصور می کنند که داشتن زگیل های تناسلی می تواند موجب افزایش ابتلا به سرطان شود.

مطالب ناشناخته زیادی در مورد زگیل و سرطان وجود دارد ولی دانشمندان نشان داده اند که خطر سرطان دهانه رحم، آلت تناسلی زن و مرد و مقعد در کسانی که در این نواحی زگیل دارند افزایش می یابد. اما این بدان معنا نیست که اگر شما زگیل تناسلی دارید حتماً

سرطان خواهید گرفت. به هر حال عوامل زیادی می توانند موجب کاهش خطر ابتلا به سرطان شوند.

بهترین دفاع در مقابل سرطان، تشخیص زودرس و درمان آن است. اگر شما زگیل تناسلی دارید و یا در گذشته داشته اید به پزشک خود اطلاع دهید و به طور منظم جهت معاینه مراجعه کنید.

زگیل های تناسلی از طریق جنسی، دهان یا تماس جنسی از طریق مقعد منتشر می شوند.

زگیل ها ممکن است طی چند هفته بعد از تماس جنسی و یا ماهها بعد از آن ایجاد شوند. تا زمانیکه زگیل ها پا برجا هستند شما می توانید افراد دیگری را آلوده کنید.

اگر شما فکر می کنید که زگیل تناسلی دارید به پزشک مراجعه کنید زگیل ها ممکن است خیلی کوچک بوده و دیدن آنها مشکل باشد. با گذشت زمان زگیل ها تکثیر شده و پخش می شوند و درمان آنها مشکلتر می شود.

از تماس جنسی تا زمانیکه زگیلها برطرف نشده اند خودداری کنید.